

Κεφ. 1 μέρος β' «Κοινωνιολογικές σχολές»

A. Ερωτήσεις Σωστού-Λάθους

1. Η Σχολή του λειτουργισμού μελέτησε την κοινωνία ως σύνολο και έδωσε έμφαση στις λειτουργίες των θεσμών.
2. Η έννοια του συστήματος αποτελεί την οργανωτική αρχή της θεωρίας των κλασικών λειτουργιστών, των Κοντ, Σπένσερ και Ντυρκέμ.
3. Σύμφωνα με τους λειτουργιστές το ανθρώπινο σώμα είναι ένα σύστημα, με ορισμένες ανάγκες και αποτελείται από αλληλοσυσχετιζόμενα μέρη, τα οποία λειτουργούν για να ικανοποιήσουν αυτές τις ανάγκες. Η κοινωνία όμως διαφοροποιείται από αυτό γιατί πρέπει να έχει ορισμένα χαρακτηριστικά για να επιβιώσει.
4. Σύμφωνα με τους λειτουργιστές η κοινωνία για να διασφαλίσει τη λειτουργία της χρειάζεται έναν επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία πρέπει να έχουν διαφορετικά συμφέροντα και δεξιότητες.
5. Σε κάθε κοινωνία τα άτομα επικοινωνούν αλλά και βλέπουν τον κόσμο με διαφορετικό τρόπο, όταν υπάρχει ένα επαρκές σύστημα επικοινωνίας και ένας πολιτισμικός κώδικας.
6. Η κοινωνία οφείλει να κοινωνικοποιεί τα μέλη της ώστε αυτά να επικοινωνούν αλλά και να βλέπουν τον κόσμο κατά τον ίδιο τρόπο.
7. Η κοινωνία δεν χρειάζεται να ελέγχει εάν τα μέλη της έχουν εσωτερικεύσει τις κατάλληλες αξίες.
8. Ο Πάρσονς θεωρεί ότι η κοινωνία αποτελεί ένα πλέγμα διαφόρων σχέσεων, δηλαδή ένα σύστημα, το οποίο τείνει προς τη σταθερότητα και την ισορροπία.
9. Ο Μέρτον θεωρούσε πως η κοινωνική ζωή προσεγγίζεται με βάση τις ιδέες και τους κανόνες που ακολουθούν τα ίδια τα άτομα.
10. Κατά τον Μέρτον υπάρχουν πολλές εναλλακτικές μορφές λειτουργιών κυρίως σε οικουμενικούς θεσμούς.
11. Οι θεωρητικοί της σχολής των συγκρούσεων ισχυρίζονται ότι οι συγκρούσεις στην κοινωνία είναι αναπόφευκτες, λόγω της συνεχούς παραγωγής ανισοτήτων.
12. Ο Μαρξ υποστήριξε ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ αστικής και εργατικής τάξης είναι ελεγχόμενος.
13. Σύμφωνα με τον Ντάρρεντορφ, οι συγκρούσεις στην κοινωνία σχετίζονται τόσο με την κατοχή του πλούτου, όσο και με την κατοχή της κοινωνικής δύναμης ανάμεσα σε διαφορετικές ομάδες συμφερόντων.
14. Οι γλωσσικές κατηγορίες ποικίλουν μεταξύ διαφορετικών κοινωνιών, αλλά και στα πλαίσια της ίδιας της κοινωνίας. Σύμφωνα με τη σχολή της συμβολικής αλληλεπίδρασης.
15. Με βάση τη θεωρία του «κοινωνικού καθρεφτισμού», το παιδί διαμορφώνει την αυτό-εικόνα και τη συμπεριφορά του, ανάλογα με το πώς βλέπει το ίδιο τον εαυτό του.
16. Ο Γκόφμαν μελέτησε την αλληλεπίδραση στις καθημερινές και πολλές φορές φευγαλέες συναντήσεις των ανθρώπων, διακρίνοντας την κοινωνική ζωή σε

στιγμές που λαμβάνουν χώρα άλλοτε στο προσκήνιο και άλλοτε στο παρασκήνιο.

17. Η σχολή της κοινωνικής κατασκευής υποστηρίζει πως η κοινωνική ζωή είναι ένα σύνολο από κοινωνικές πρακτικές ρευστό και συνεχώς επαναδιαπραγματευόμενο.

Β. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

1. Σύμφωνα με τους λειτουργιστές σε κάθε κοινωνία:
 - A. πρέπει να υπάρχει ένας επαρκής αριθμός ατόμων με ίδιες δεξιότητες και κοινό πολιτισμικό κώδικα.
 - B. Τα άτομα πρέπει να ασκούν ίδιους ρόλους
 - Γ. Η κοινωνία πρέπει να μπορεί να παίρνει από το περιβάλλον της ό,τι της είναι απαραίτητο για να επιβιώσει και να αναπαραχθεί.
 - Δ. Όλα τα παραπάνω
2. Σύμφωνα με τη σχολή του κονστρουκτιβισμού:
 - A. Η κοινωνική πραγματικότητα είναι σταθερή και παγιωμένη
 - B. Οι κοινωνικοί θεσμοί αποτελούν επαναλαμβανόμενους και παγιωμένους τρόπους αμοιβαίων πρακτικών και αμοιβαίας κατανόησης και συμπεριφοράς.
 - Γ. Τα άτομα κατασκευάζουν κοινωνικούς κόσμους, καθώς ανταγωνίζονται για την κατανομή της εξουσίας.
 - Δ. Όλα τα παραπάνω

Γ. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΟΜΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ

1. Πώς ορίζει ο Μαρξ την έννοια της υπεραξίας;
2. Ποια είναι η έννοια της σύγκρουσης κατά τους Μαρξ και Ντάρεντορφ; Ποιες είναι οι μεταξύ τους ομοιότητες και διαφορές;
3. Τι εννοούμε με τον όρο αλληλεπίδραση;
4. Ποιος θεωρητικός εισήγαγε τους όρους προσκήνιο και παρασκήνιο στην μελέτη της κοινωνικής ζωής; Πώς τους αναλύει; Σε ποια σχολή ανήκει και γιατί;
5. Η σχολή του λειτουργισμού: α) γιατί ονομάστηκε έτσι; β) Πώς χρησιμοποιείται το μοντέλο του λειτουργισμού σήμερα γ) Πώς αντιλαμβάνονται την κοινωνία οι λειτουργιστές;